

Bijbelrooster Puntuit | Bijbellezen

Dinsdag

Neem en lees

Lezen: Johannes 5:30-47

Je kent de tekst: 'Onderzoekt de Schriften.' Dat is een gebod, een eis. Hij Die het beveelt, spreekt met gezag. Hij wil in het leven het eerste en laatste woord hebben. Hijzelf heet de Eerste en de Laatste. Hijzelf is het vleesgeworden Woord.

Het is de Heere Jezus Die tot het onderzoek van de Schriften heeft verplicht. Hij kan ons onmogelijk vrijlaten in het wel of niet lezen en onderzoeken van de Schrift. Daar heeft Hij een te groot hart voor. Hij heeft hart voor het verlorene, Hij is daarover innerlijk bewogen. Hij is gekomen om het verlorene te zoeken. Hij zoekt jou dus. Het moet duidelijk worden dat niemand om Hem heen kan, dat geen mens zonder Hem, de Heiland, voor God verschijnen kan en leven. Wie zonder Hem leeft, wie Hem verwerpt, is en blijft verloren. Die gaat reddeloos ten onder.

Daarom is het nemen en lezen van de Bijbel een 'must', in onze taal geschreven een 'moeten'. Tijdens het lezen van de Schriften wil de Heere Jezus Christus Zich bekendmaken. Bijbellezen heeft kennismaking met de Heere Jezus ten doel. En zoveel is zeker: Wie een eerste kennismaking heeft, verlangt Hem beter en meer te leren kennen. Vast en zeker. Je wordt echt een 'bibliofiel' om Christus' wil. Een liefhebber van de Bijbel, de boeken die vol van Hem staan.

Vraag: *Wat betekend 'neem en lees' voor jou persoonlijk?*

Woensdag

Met de paplepel ingegeven

Lezen: Deuteronomium 6:1-9

Misschien is het jou met de paplepel ingegeven: lees je Bijbel, bid elke dag. Inmiddels zal het je vanuit de geschiedenis die Jezus' opmerking bevat om de Schriften te onderzoeken, wel duidelijk zijn dat er alle reden is om zo'n aansporing thuis te zeggen en te horen. De inhoud is de dwingende reden. Jij en ik moeten er eens aan denken wat een rijkdom wij met de Bijbel in handen hebben: ons gegeven om gelezen te worden. Hoe geweldig is het dat jij in onze taal een Bijbel hebt en dat jij, door het schoolonderwijs dat God gezegend heeft, die nu kunt lezen.

Eeuwenlang was dat anders. Reken maar eens uit hoeveel jaren er liggen tussen de tijd waarin onze Statenvertaling tot stand kwam en die waarin Maleachi het laatste boek van het Oude Testament schreef. Zie je dat het helemaal niet gewoon is dat jij een Bijbel hebt? Hoe deed men dat dan vroeger? Toen er nog geen Bijbel was, moest de inhoud worden verteld, steeds worden doorverteld. De grote daden van God moesten klein en groot horen.

Gods daden vormden aanleiding om God te gehoorzamen en lief te hebben. We lezen het in Deuteronomium 6: 'Hoor, Israël, de HEERE onze God is een enig HEERE. Zo zult gij de HEERE uw God liefhebben, met uw ganse hart en met uw ganse ziel en met al uw vermogen.'

Oproep: Dank de Heere dat jij een Bijbel in bezit hebt. Bid voor mensen die geen Bijbel hebben of niet van Hem weten.

Donderdag

Traditiegetrouw

Lezen: Johannes 6:22-3

We doen dat altijd zo, zegt iemand, we zijn dat zo gewend, het is al een oude traditie. In bepaalde gezinnen bestaat bijvoorbeeld een traditie om de dag altijd met schriftlezing en gebed te beginnen en te besluiten, en de maaltijden met hetzelfde tweetal te eindigen. Zulke gebruiken worden overgedragen, aangeleerd en door de geslachten heen gehandhaafd.

Wat kunnen gewoonten goed zijn! Maar ook... wat zijn zij soms kil, koud, dood. Wij leggen er hier de vinger bij: in het handhaven van tradities moet leven zijn. Asaf geeft daarvan een krachtig bewijs. Het gaat er niet maar om dat jij en ik bepaalde dingen in stand houden, dat wij een hoofd vol bijbelkennis hebben - hoe goed en waardevol kennis van de Bijbel ook is - maar dat de uitkomst van de bijbelvertellingen en de schriftlezingen is dat wij op God bouwen en vertrouwen. Het ene geslacht na het andere geslacht staat op en hoort het 'erfgoed van de vaders' en de bede is dat zij hun hoop op God zouden stellen en Gods daden niet vergeten, maar Zijn geboden bewaren.

Wie op God hoopt en het verbond houdt door in Zijn wegen te wandelen, wie zijn eigen boze weg verlaat en Gods daad - dat is: 'Dit is het werk Gods dat ik geloof in Hem Die de Vader gezonden heeft' - niet vergeet, die is werkelijk naar de Schrift traditiegetrouw.

Om te zingen:

*God zal Zijn waarheid nimmer krenken,
Maar eeuwig Zijn verbond gedenken.
Zijn woord wordt altoos trouw volbracht,
Tot in het duizendste geslacht.
't Verbond met Abraham, Zijn vrind,
Bevestigt Hij van kind tot kind*

Vrijdag

Gevaarlijke vergeetachtigheid

Lezen: Hebreeën 10:23-31

Slordig bijbellezen of de Bijbel gaat nog weinig open... Het gebeurt zomaar. Je hebt het soms niet eens in de gaten. Dat jouw Bijbel dicht blijft, kan veel redenen hebben. Ze zijn soms heel aannemelijk. Te druk. De studie kost heel wat uren, je werk slokt je op, het onderhouden van de vriendschap vergt de nodige tijd en inspanning, en ga zo maar door.

Blijft het Woord van God zo goed als gesloten, dan zijn de gevolgen te raden: vroeg of laat is de Heere vergeten. Niet voor niets gebiedt de Heere Israël daarom te zorgen dat iedereen overal aan Hem herinnerd wordt. Het Zijne moet gehoord en gezien worden. Immers, 'wacht u, dat gij de HEERE niet vergeet, Die u uit Egypteland, uit het diensthuis heeft uitgevoerd.' Hij mag niet vergeten worden. Maar als het gebeurt, worden de afgoden nagelopen. Daarover zal Hij Zich zeer toornig maken.

Zul jij het ter harte nemen? Als je werk, je studie, je vriend of vriendin, je muziek of je sport, of wat dan ook, je leven wordt, dan is dat in Zijn plaats en wordt Hij vergeten. En er is geen goed vooruitzicht voor hem of haar die aan Jezus voorbijgaat en Hem vergeet. Iedere dag eist de verantwoording: zonder Mij kun je niets doen. Niet vergeten: Door genade van de vroege ochtend tot de late avond te wandelen met Jezus, en in vrede met Hem te slapen.

Overdenking: *Stel je eens voor wat er zou gebeuren als we op dezelfde manier met onze Bijbel omgaan als met onze mobiele telefoons? Een paar gedachten:*

- *We zouden onze Bijbel altijd (of regelmatig) op zak hebben.*
- *We zouden er meerdere keren per dag in kijken/lezen.*
- *We zouden hem behandelen alsof we nooit zonder hem hadden kunnen leven.*
- *Als we hem zouden vergeten, zouden we ervoor teruggaan.*

Zaterdag

Attentie, attentie...

Lezen: 2 Petrus 1:13-21

Je hebt een Bijbel tot je beschikking, misschien zelf gekocht of bij een bijzondere gelegenheid gekregen. We hebben op de catechisatie en op school geleerd dat het zogenaamde 'Boek der boeken' uit twee delen bestaat: het Oude en het Nieuwe Testament, boeken van het oude verbond en van het nieuwe verbond. In het eerste staat dat Jezus komt, in het tweede lezen we dat Jezus is gekomen en dat Hij nog een keer komen zal.

De Bijbel. Apostelen zeggen er iets over. In zijn tweede brief zet Petrus er iets van op het papier. Wat hebben we met de Bijbel eigenlijk in handen? Een kostbaar bezit waar we zuinig op moeten zijn en uiterst zorgvuldig mee moeten omgaan. Waarom dan wel? Omdat het vastheid geeft, omdat de dingen die erin geschreven staan volkomen zekerheid hebben. Als je de Bijbel leest, ben je niet met zomaar een boek bezig. Nee, 'wij hebben het profetische woord dat zeer vast is en gij doet wel, dat gij daarop acht hebt!'

Attentie, attentie... voor woorden die houvast geven. De apostel spoort met grote klem aan vooral op het profetische Woord te letten, er tijd voor te nemen. Er niet slordig mee om te springen. Het profetische Woord is natuurlijk het Oude Testament. Maar het Nieuwe Testament heeft ook recht op de oplettende bijbellezer. De gehéle Bijbel verdient onze aandacht. Met de Bijbel zijn ons geschriften in handen gegeven die zeer betrouwbaar zijn. Naar Salomo's wijsheid gerekend, dat een betrouwbaar getuige zielen redt, is bijbellezen een 'must'.

Oproep: *Attendeer ook mensen uit je omgeving erop om de Bijbel te lezen.*

Zondag

Ná de preek...

Lezen: Filippenzen 4:1-9

Het gelezen Woord is opengegaan. Gelet op het resultaat heeft Filippus Samaria zeker niet voor niets achtergelaten. Was er blijdschap in Samaria tijdens zijn aanwezigheid, in de hemel is er nu ook blijdschap over deze ene Moorman. Jezus zei dat er blijdschap in de hemel is over iedere zondaar die tot Hem nadert en naar Hem hóórt. De preek slaat aan en in.

Lukas vertelt van het gepredikte Woord. En over het 'getekende' Woord, want de kamerling wordt hetzelfde moment gedoopt. Voor Filippus zit de taak erop: de Geest des Heeren nam Filippus weg en hij werd gevonden te Azôte. We zien hetzelfde als twee dagen geleden: God stippelt voor Zijn dienstknechten de weg van de prediking uit. De prediker is weg. En de kamerling dan? Staat hij treurig te kijken? Zit hij nu als een hoopje ellende in de wagen? Nee, de kamerling reist na de 'openluchtdienst' van Woord en sacrament zijn weg met blijdschap. Hij schijnt Filippus helemaal niet te missen: de kamerling zag hem niet meer, want hij reisde zijn weg met blijdschap.

Vreugde over de Woordverkondiging. Dankbaarheid vanwege Jezus, Die hem een plaatsje bij Zichzelf geeft. 't Is goed te begrijpen: als Jezus op de goudschaal van het Woord wordt gebracht en het volle gewicht krijgt, dan is er bij het 'niemand zien dan Jezus alleen' voluit blijdschap. Wie begrijpt wat hij leest, eindigt in intense vreugde. Om Jezus' wil.

Vraag: *Heb jij iets van de bovenstaande vreugde ervaren tijdens of na de woordverkondiging vandaag?*

Maandag

Een gesloten boek?

Lezen: Openbaring 1:1-8

De Openbaring is een moeilijk boek. Zó moeilijk, dat sommigen zeggen het daarom maar dicht te laten. Hoe begrijpelijk ook, het is geheel in strijd met de bedoeling van de Heere. Wie de Openbaring gesloten houdt, gaat in de fout, handelt niet overeenkomstig het diepe verlangen van de verhoogde Heiland Zelf, Die het boek aan Johannes op Patmos toevertrouwde. Zijn engel is gezonden om Zijn Kerk van de laatste dingen op de hoogte te brengen. Wat te gebeuren staat, móét Zijn gemeente weten. Zijn dienstknechten schakelt Hij daarvoor in.

Welke discipel(in) van de Heere Jezus zou de Meester durven tegenspreken? Wie matigt zich betweterig aan dat het beter is niet te gehoorzamen dan met gevouwen handen op de Bijbel in afhankelijkheid te lezen? Jezus spreekt de lezer en de hoorders zalig. Je ziet het, dunkt me, voor je in de tijd ver vóór de boekdrukkunst. In de gemeente is één enkel geschreven exemplaar. De voorlezer, de dienstknecht leest. De gemeente hoort. 'Zalig is hij die leest, en zijn zij die horen de woorden dezer profetie en die bewaren, hetgeen in dezelve geschreven is; want de tijd is nabij.'

De inhoud van de Openbaring is voor jou hopelijk genoeg om je aan de voeten van Jezus te zetten en je biddend ook op het onderzoek van dit boek toe te leggen.

Oproep: *Dank de Heere dat de Bijbel voor jou geen gesloten boek is. Bid Hem om hulp bij het onderzoeken van dit Boek der boeken.*